

Izhaja dvakrat na mesec ter stane za vse leto 1 K 60 vln., za pol leta 1 K.

Naročnina in inserati blagovolijo naj se pošlji upravnistvu „Rodoljuba“ v Ljubljani, vse spisi in dopisi pa urednistvu „Rodoljuba“.

RODOLJUB

Za oznanila plačuje se od štiri-stopne petit-vrste 16 vln. Če se enkrat tiska; 24 vln. Če se 2krat, in 30 vln. Če se 3krat ali večkrat tiska.

Pisma izvolijo naj se frankirati. Rokopisi se ne vračajo.

14. števil.

V Ljubljani, dne 21. julija 1904.

XIV. leto.

Vseslovanski sokolski zlet v Ljubljani.

Velik je slovanski jug! Od Celovca do Carigrada sega zemlja naša, zemlja jugoslovanska, ali nobena teh dežel, noben teh krajev še ni videl tako velečastne in tako znamenite vseslovanske slavnosti, kakor v nedeljo bela Ljubljana.

„Sokolstvo“ je reprezentant slovanske misli, reprezentant duševnega in telesnega preporoda slovanskih narodov in nositelj tistih idej, ki stvarjajo velika dela občnega pomena. Slovanska nacionalna misel je posebljena v sokolstvu; to je njen nositelj, to je njen čuvar, to je in bo njen branitelj. V Čehih je nastalo krasno geslo „Co Čech to Sokol“, v katerem je kratko a jedernato izražen pomen Sokolstva. To je geslo, v katerem je najpregnantnejše izraženo, da Slovan v pravem smislu besede, Slovan, ki pojmi narodno idejo, ki je pripravljen delati za nje uresničenje z vsemi svojimi močmi in če treba zanj žrtvovati kri in življenje, mora biti prešinjen sokolske misli, mora biti Sokol.

Pravih mož treba slovanskim narodom, da si izvojujejo svoje pravice in sokolstvo vzgaja slovanskim narodom take može. Preteklost nam kaže v mnogoštevilnih zgledih, kaj premorejo taki možje — da navedemo le en zgled izza polpreteklega časa: Garibaldi je imel samo tisoč mož, ko je vzel meč v roke ter je položil temelj združenju Italije.

Slovansko sokolstvo je pa še nekaj, kar se dostikrat premalo naglašajo: nositelj je slovanske vzajemnosti in kaj to pomeni, smo videli na tej slavnosti.

Vsi slovanski narodi so se po svojih zastopnikih udeležili vseslovanskega sokolskega zleta in tako sijajno pokazali, kako živa in mogočna je slovanska vzajemnost. Prvo mesto so seveda — to je pač ob sebi umljivo — zavzeli Čehi. Ta krasni narod, ta mogočni stember slovanstva, je iznova pokazal, kako se zaveda svojega poklica v slovanskem svetu. Čehi so prvi med vsemi slovanskimi narodi, prvi po svoji čudoviti žilavosti, po svoji plamteči narodni zavednosti, prvi po svojem vročem slovanskem rodoljubju, prvi po svoji delavnosti in vztrajnosti, prvi v delu na gospodarskem in kulturnem polju, sploh prvi v vsakem oziru. S Čehi stoji in pade slovanstvo v tej monarhiji. In ta narod, na kateri so vedno uprti vsi naši pogledi in ki ga naša sreča objemajo z vročo ljubeznijo, je poslal jedro svoje narodne armade na slovanski jug, na vsesokolski zlet v Ljubljano. Kakih 1500 čeških Sokolov od vseh strani češke domovine je prihitelo doli med nas, da nam pokažejo svojo bratsko ljubezen, da vzbude tudi v naših srcih tisti plamen, v katerem so se stopile verige, ki jih je nosil češki narod do bitke na Beli gori. Na Čehih smo videli, kako se narod osamosvoji, kako

se povzdigne, kako postane velik in mogočen, če ga prešinja misel slovanska. „Co Čech to Sokol“ — kdor je Čeh bodi sokolske narave — to geslo je med Čehi uresničeno in zato so Čehi tako velik narod.

Poleg Čehov so v posebno častnem številu prihiteli med nas najbližji naši bratje, preljubi naši sosede, Hrvatje, od katerih nas dandanes že nič več ne loči kot navaden državni mejnik in prihiteli so zastopniki Poljakov, Srbov, Bolgarov in Rusov, pokazat pred vsem svetom, da govori resnico ona pesem, ki pravi, da smo sinovi ene matere vsi, kar nas je »od Urala do Triglav«.

Ni jih besedi, s katerimi bi se dal dovolj jasno popisati ta velikanski vseslovanski sokolski zlet, ta znameniti narodni praznik, ta presijajna manifestacija slovanske vzajemnosti. Kdor ni videl te slavnosti na svoje oči, ta si je ne more predstavljati, ne glede obsega in sijaja, ne glede svete navdušenosti, ki je plamtela v toliko tisoč in tisoč slovanskih srcih in ki je posvedočila, da stoje med nami sicer gore in mejniki in tečejo globoke vode, a da je slovanska vzajemnost in ljubezen močnejša, ko vse te naravne ali od človeških rok ustvarjene ovire.

»Ljubljanski Sokol« je lahko ponosen in pomnil bo to vse dni, da se je ob njegovi štiridesetletnici zgodila ta preznamenita manifestacija, ki je v tisočih srcih zanetila ogenj slovanskega rodoljubja, zbudila spavajoče k narodni zavednosti in razgrela in poživila mlačneže, da so se z vnemo in ljubeznijo oklenili sokolske misli, ki preporodi tudi slovenski narod, kakor je Čehi. V tem tiči posebni pomen te znamenite slavnosti, a da se je ta prekrasni uspeh dosegel, za to gre čast in slava in presrčna hvala vsem slovanskim bratom, zlasti Čehom, in tudi vsem slovenskim »Sokolom«.

Dohod in sprejem gostov.

V petek so se zbirali na obzorju gromonosni oblaki in marsikdo se je pač s strahom in bojznijo oziral doli proti jugu, ako ne bode morda ne preračunljivi Jupiter pluvius zastri slavnostnih dni v meglo in dež.

A v soboto je zasinil dan, čist in jasen, kakor ribje oko in naši Ljubljani se je razjasnilo lice in jela se je oblačiti v praznično krilo, da dostojno sprejme številne slovanske goste, ki so prijavili svoj prihod z vseh štirih strani zemlje slovanske.

Ko so jeli dohajati prvi gostje, jih je že pozdravljala Ljubljana, oblečena v svečanostno obleko. Nebroj narodnih in mestnih ter — habsburških zastav je plapolalo raz hiše, se lahko gibalo v vetru, kakor da bi hotelo vsakomur šepetati v pozdrav iskren dobro došli. Balkoni in okna pri raznih hišah so bila okusno de-

korirana s cvetjem in zelenjem ter pregrnjena s pestrimi preprogami. Posebno krasno je bila dekorirana Čudnova hiša in hiša »Kmetске posojilnice ljubljanske okolice« in razna druga poslopja.

Na Dunajski cesti je bil postavljen prekrasen slavolok, ki ga je zasnoval in postavil gospod inženjer Duffé. Na vsaki strani ceste dva obeliska, zvezana z obokom, na čigar pročelju je nameščen sokolski pozdrav »Na zdar«, spleten iz zelenja. Nad pročeljem dviga krepka krila velik masiven sokol, pod pročeljem pa se bleščita v zlatih črkah letnici 1869 in 1904, življenska doba »Ljubljanskega Sokola«. Pod obokom ste razpeti na eni strani narodna, na drugi strani mestna zastava, okičeni lepo z zelenjem. Obeliska, prav tako okusno dekorirana, imata na obeh straneh sokolske embleme, obkrožene s palmovimi vejicami.

Prvi gostje, seveda posamezni, so dospeli v Ljubljano že dopoldne, oziroma ponoči. Kakor so že v časopisi omenili, je »Šibeniški Sokol« došel v Ljubljano že v petek pred polnočjo in ga je sprejela na kolodvoru posebna deputacija »Ljubljanskega Sokola« in številno občinstvo. V soboto je užival »Šibeniški Sokol« vsepovsodi radi svojega zlasti slikovitega kroja splošno pozornost. V soboto ob četrt na dve popoldne so došli s poštnim vlakom v Ljubljano moravski, nižjeavstrijski in karlovški Sokoli. Pozdrav na kolodvoru je bil nadvse presrčen. Izmed govora je najbolj navdušil govor staroste karlovškega Sokola, širrom Hrvatske in Slovenije poznatega rodoljuba dr. Vinkovića, ki je v plamtečih besedah slavil skupnost in bratsko zajednico slovenskega in hrvatskega naroda.

Okoli 3 ure popoldne so se pripeljali goriški, idrijski in puljski Sokoli, in sicer iz Gorice, Idrije in Pulje, skupaj okoli 100 Sokolov. Največjo pozornost so vzbujali mladi Sokoliči, katere je pripeljal sabo »Idrijski Sokol«. Bili so to dečki, stari kakih 6 do 10 let, a korakali soti tako precizno in izborno, kakor bi bili že rojeni kot Sokoli, in ni dvoma, da bodo v svojem času ti mladi Sokoliči še krepki in navdušeni Sokoli. »Idrijski Sokol« je dal s tem vsem ostalim slovenskim sokolskim društvom prekrasen zgled, kako je za časa treba skrbeti za svoj naraščaj. Sokole je pozdravil podstarosta »Ljubljanskega Sokola« br. dr. Vlad. Ravnihar, ki je naglašal, kako izredno ga veseli, da je tako »Idrijski Sokol«, kakor zlasti Puljski in Goriški, ki stojita na braniku za narodna prava eden na južni, drugi na južnozahodni meji, nastopil s tako imponujočim številom. Na peronu, na restavracijskem vrtu in pred kolodvorom čakajoče občinstvo je Sokole živahno aklamovalo in čim napresrčneje pozdravljalo.

Nekoliko kasneje je došel z go-renjskim vlakom kranjski Sokol, takisto iskreno pozdravljen. Dasi je to društvo še mlado, vendar je že opetovano pokazalo svojo žilavost in prihitelo z 41 člani. Ob prihodu brzovlaka je bil »Ljubljanski Sokol« na kolodvoru zastopan korporativno. Sokoli so se zbirali v telovadnici in so ob petih odkorakali med sviranjem društvene godbe na kolodvor, kamor jih je spremljala nepregledna množica navdušenega občinstva.

Ko se je brzovlak približal kolodvoru so zagromeli urnebesni živio-klici, ki kar niso hoteli ponehati, marveč se še podvojili, ko so došleci stopili na peron in vrt. In to ni čuda, saj so bili to zgolj znameniti in izredni gostje, kakršni dospó le redkokdaj v Ljubljano.

Bili so to Sokoli iz Moravske Ostrave (3), Poljske Ostrave (1), Nahoda (3), Přívoza (3), iz Zagreba (60), Varaždina (19), Celja (68), Ljutomera (29) in Zagorja (4). Največjo pozornost pa so vzbujali: zastopnik poljskega sokolstva Leo Krobicki iz Bohnije v Galiciji, deputacija »Dunšana Silnega« iz Belgrada — dr. Gjorgje Petković in Atanasije Popović — in deputacija bolgarskega sokolskega društva »Junak« iz Sofije — Pešo Radojev in Bogdan Jončev, zlasti se ni moglo občinstvo dovolj načuditi prekrasnemu, slikovitemu in za nas nenavadnemu kroju srbskih in bolgaskih gostov.

Nekoliko kasneje je prispel prvi vlak iz Prage, ki je pripeljal okoli 800 Sokolov. Pričakoval ga je na peronu polnoštevilen »Ljubljanski Sokol« v dolgi vrsti in tisočglava množica ljudstva. Ko je vlak došel na postajo, so zadoneli iz tisoč gri navdušeni »Na zdar«-klici, ki niso potihnili, dokler ni prišel govoriti župan Ivan Hribar, ki je v imenu mesta Ljubljane sporočil češkimi gostom iskren »dobro došli«. Za županom je govoril starosta dr. Ivan Tavčar, ki je pozdravil češke Sokole čim najpresrčneje. Na iskrenem pozdravu in sprejemu se je zahvaljeval dr. Pipich iz Hrudima kot starosta obce Sokolske v plamtečih besedah in njegova navdušena in navdušujoča izvajanja se izzvala morje aplavza in pritrjevanja.

Drugi posebni vlak iz Prage je došel v Ljubljano okoli 9. ure in je pripeljal sabo okoli 800 Sokolov in množico drugih gostov. Radi koncerta in napovedanega komerza je na ta vlak počakala samo večja Sokolova deputacija z godbo in je izostal poseben pozdrav. Zato pa je goste tem navdušeneje pozdravilo pred kolodvorom občinstvo, čigar število je bilo skoro nepregledno.

Slavnostni sprevod.

S slovansko gostoljubnostjo, z vsem sijajem, kar ga zmoro naše

mesto in z vso gorko ljubeznijo, ki navdaja naša srca za slovanske brate, je Ljubljana sprejela slovanske Sokole. Gostje Ljubljanec so bili slovanski Sokoli in zato so se na najlovesnejši način poklonili reprezentantstvu mesta v celi mestni občini.

Eno je bila ura, ko se je začel premikati slavnostni spreved, najlepši, najsi-jajnejši, kar jih je kdaj bilo v našem mestu. Spreved so otvorili dični Sokoli-jezdci, potem pa je prišla nedogledna vrsta slovanskih Sokolov. Prvi so korakali Čehi, katerih je bilo največ, potem so prišle sokolske zastave, katerim so sledili staroste in deputacije poljskih in srbskih in bolgarskih Sokolov ter Sokoli v narodnih krojih. Za temi so korakali Hrvatje in potem Slovenci, »Ljubljanski Sokol« seveda zadnji.

Dasi se je bil spreved za dve uri zakasnil, ker so telovadci imeli svoje vaje, je bilo vendar po ulicah kar črno občinstva in urnebesno so se razlegali oduševljeni kliči »Na zdar« — »Živeli« — »Živeli Sokoli« — »Živeli Hrvatje«. Zlasti sijajne ovacije je občinstvo prirejalo junaškim češkimi Sokolom. Spreved je šel od dirkališča mimo »Narodnega doma« in potem po Knafljevih ulicah do nunske cerkve, po Kongresnem trgu, Gosposkih ulicah, Turjaškem trgu, po Bregu, čez Sv. Jakoba most in potem po Starem trgu in Mestnem trgu do magistrata. Vsa okna so bila polna, povsod so doneli navdušeni pozdravi, in z mnogih oken so slovanske gospe in gospodične metale duhteče šopke na Sokole. Čudovito slikovit je bil zlasti prizor pred magistratom. Tam je bil zbran ves občinski svet z županom Hribarjem na čelu, zunanji gostje, ki niso bili v sokolski opravi in narodne dame. Zbrana so bila tudi narodna društva, namreč »Glasbena Matica«, »Slavec« (z zastavo), »Ljubljana« (z zastavo), »Zidarsko in tesarsko društvo«, različne podružnice družbe sv. Cirila in Metoda, žensko telovadno društvo in Splošno slovensko žensko društvo, na obeh straneh pa so stali slovenski akademiki.

Zastave so se razvrstile v polukrogu pred občinskim svetom.

Starosta »Ljubljanskega Sokola« dr. Ivan Tavčar je ogovoril občinski svet in župana.

Potem je starosta zveze vseh čeških sokolskih društev, deželni poslanec dr. Scheiner v imenu vsega slovanskega sokolstva z navdušenimi, v srce segajočimi besedami poudarjaje vzajemnost in solidarnost češkega sokolstva z vsemi drugimi slovanskimi Sokoli izrazil poklon vsega slovanskega sokolstva Ljubljanici in njenemu županu, na kar se je zahvalil županu Hribarju.

Telovadba.

Telovadba združenih slovanskih Sokolov je bila nekaj veličastnega. Udeležilo se je telovadbe vsega skupaj nad 1800 Sokolov. Dopoldne so bile vaje in tekmovalnja, popoldne je bila javna telovadba. Prostih vaj se je udeležilo nad 1000 telovadcev. Razume se samoobsebi, da priobčimo o telovadbi še obširnejše poročilo. — Udeležba s strani občinstva je bila ogromna. Vsi prostori so bili do zadnjega kotička natlačeni, odobravanju telovadcev pa ni bilo ne konca ne kraja. Med telovadbo

so gg. dr. Sobotka iz Prage, Hanuš iz Zagreba in Sakser iz Novega Yorka izročili »Ljubljanskemu Sokolu« krasna darila, prvi v imenu češke sokolske zveze prekrasno plaketo, drugi srebrni lipov venec, tretji jako lep trak. V imenu »Ljubljanskega Sokola« se je zahvalil starosta dr. Tavčar.

Ljudska veselica

Prekrasno uspela ljudska veselica je delo naših dam. Prav iz srca kličemo: Slava tem požrtvovalnim damam. Žrtvovale so se tako, da bi zaslužile vence iz onih zvezd, ki so se snoči z jasnega neba smehljale zbranemu občinstvu. Velikansko delo, ki je zahtevalo ogromnega napora, mnogih in dolgih priprav ter velikih žrtev, so narodne dame izvršile z ljubeznijo in tako spretno ter lepo, da lepše ni mogoče. Zatorej hvala in čast narodnemu ženstvu. Kaj bi bilo slovensko socialno življenje v Ljubljani, ko bi ne imeli tako vzornega narodnega ženstva, kateremu je tudi pri ti priliki stala na čelu neumorna gospa dr. Tavčarjeva. — Veselice se je udeležilo kacic 20000 ljudi.

Vojna na Daljnem vztoku.

Baltiško brodogradništvo na potu na Daljni Vztok.

Po zanesljivih poročilih iz Petrograda je te dni prva divizija baltiškega brodogradništva zapustila, ne da bi kdo drugi vedel za to, kakor poučeni krogi, kronštatsko pristanišče in odplula proti vzhodni Aziji. Tej eskadri poveljuje admiral pl. Felkersam. Admiralska ladja je oklopnica »Admiral Nahimov«. Razen te ladje se nahajajo v tej eskadri še oklopnice »Oslablja«, »Navarin« in »Sisov Veliki«. S temi oklopnici pluje na Daljni Vztok tudi še oklopnica križarka »Avror« in več manjših križark in torpedovk. Ves mesec junij se je v ladjedelnici delalo dan in noč, da so se ladje pripravile za daljno pot.

Admiral Biriljev si je skoro vsak dan ogledal te ladje, kakor tudi one, ki se kot druga divizija baltiške eskadre odpravijo pozneje na bojišče pod poveljstvom admirala Enquista.

K drugi diviziji spadajo oklopnice »Borodin«, »Imperator Aleksander III.«, »Orel« in »Knjaz Suvorov« in večje številno križark, torpedovk in torpednih uničevalk.

Informirani krogi ruske mornarice od najvišjega do najnižjega uradnika se trudijo na vse načine, da bi prikrili odhod prve divizije baltiškega brodogradništva. Da bi javnost preslepili, pošiljajo nalašč v mesto pomorščake, ki nosijo na čepicah imena onih ladij, ki so pravkar odplule na Daljni Vztok.

Da hočejo Rusi kolikor mogoče prikriti odhod baltiškega brodogradništva, je popolnoma umljivo, no in tudi pametno!

Uspeh generala Miščenka.

Rusko brzojavno agentstvo poroča iz Hajdenga z dne 13. t. m.: General Miščenko je na jugu pri Črnih gorah izvojeval sijajno zmago. Japonci se utrjujejo osem vrst od Dačičava. Vročina je

sedaj dosegla 55° Celzija. Pogum armade je zrasel, ko se je izvedelo o strahovitem japonskem porazu pred Port Artujem.

Japonci še niso v Inkovu.

Londonski listi dementujejo vest, da bi bili Japonci že zasedli Inkov, kakor se je poročalo in kar je že izzvalo toliko radostnih komentarjev.

Vladivostoško brodogradništvo zopet na pohodu.

Iz Nokajde se poroča z dne 13. t. m.: Policija iz Japora poroča, da so v noči 12. t. m. tri ali štiri velike vojne ladje plule 50 milj severno-zapadno od rta Benkaj. Takisto se poroča iz Onivaka, da so v torek tamkaj videli štiri torpedovke in dve veliki vojni ladji. Tudi iz Otara se javlja, da so pri Rijiri opazili 4 torpedovke, ki spadajo najbrže k vladivostoški eskadri.

Ruske ladje na potu.

Po poročilih »Novega Vremena« iz Liaojanga so Japonci v pondeljek 11. t. m. res izgubili pred Port Arturjem okoli 30.000 mož. V Liaojangu vlada splošno prepričanje, da se bo moral general Oku v najkrajšem času umakniti na jug, da opomore japonski armadi, oblegajoči Port Artur, ker je sicer v nevarnosti, da jo Rusi popolnoma uničijo.

Z mandžurskega bojišča.

Iz Dačičava se poroča, da koncentrujejo Japonci proti ruskemu levemu krilu šest divizij. Čim bo koncentracija končana, kar se v nekaj dnevih pričakuje, bodo Japonci morali opustiti svoje demonstracije na gorskih prelazih ter vdreti v doline, ako hočejo resno napasti ruske pozicije. Z vso gotovostjo se sklepa, da bo ofenziva v vojnih operacijah polagoma prešla na Ruse. Vendar pa zahteva trenutni ugodni položaj ruske armade še večje previdnosti kakor preje. Ako se rekapitulira tek dogodkov, se opazi, da se je na ruski strani sprva operiralo s kompanijami, potem s polki in končno z divizijami. Sedaj se sovražni armadi približujeta druga drugi. Japonska armada se nahaja sedaj v težavnem položaju. Bolezen in glad sta se vselila v japonske vrste. Čimdalj bo japonska armada zasledovala rusko, tem težavneje bo za Japonce se preskrbeti z živili. Rusi stoje sedaj, kakor poroča dopisnik »Birževih Vjedomosti«, na pragu zmage, o kateri so vsi trdno prepričani, ki so imeli priliko, vse dogodke opazovati v bližini.

Papež reformira.

Rim, 15. julija. O dveh važnih reformah se govori, ki jih baje hoče izvesti papež Pij X., in ki b res povzdignile zaupanje v vero, ako se izvedejo povsod in brezobzirno. V prvi vrsti namerava papež kongregacijam in samostanom prepovedati kupčijsko in industrijsko podjetnost. Svoje tovarne in druge posvetne špekulacije bodo morali prodati ter se bodo morali baviti le z vero, poukom in dobrimi deli. Vedeti je treba, da so v Italiji verski redovi,

ki se bavijo z vsakovrstnimi obrti, le z vero ne. Upravljajo hotele, gostilne, modne trgovine, izdelujejo žganje itd. Seveda delajo s tem pošteni obrtnikom hudo konkurenco. Papež se je baje za to reformo odločil, ker ga je prestrašilo izganjanje redov iz Francije, kjer so se v prvi vrsti zamerili s svojo posvetno barantijo, potem pa seveda tudi s svojim protidržavnim šolstvom. Morda ima papež res dobro voljo napraviti red, toda naletel bo pri grabežljivi duhovščini na odpor, da bo moral odnehati. Druga reforma se tiče takozvane kongregacije »Della Sacra Visita«. Ta kongregacija je pobirala za maše darovane ali z ustanovo določene zneske ter s tem denarjem zdrževala klerikalne časopise na ta način, da so duhovniki odslužili naročnino z mašami. Vsak duhovnik, ki je poslal od dekana potrjeni račun, da je toliko in toliko maš čital, je dobival časopis, ki si ga je želel, a naročnino je zanj plačala kongregacija iz imenovanega fonda. Seveda se večina teh maš sploh nikdar ni čitala. Ako bi papež prodril s takimi in podobnimi reformami, postal bi dobrotnik cerkve same.

Domače in razne novice.

— **Farška gonja.** Iz Dobrnič se nam poroča: Od 27. junija t. l. naprej dobiva neki tukajšnji občan »Slovenski Narod«. To je izvedel takoj tukajšnji kaplan po svojih vohunih. Ta čas so pa prišli misijonarji v Dobrnič in imenovali liberalce in tiste, ki berejo »Narod«, brezverce itd. V četrtek 30. junija popoldne je šel kaplan nekoga obhajati. Domov grede je srečal v Dobrniču novega naročnika »Slov. Naroda« in ga osorno vprašal, ako res bere »Slov. Narod«, kar mu naročnik tudi pritrdi. Nato ga vpraša kaplan, če ne ve, da je ta list prepovedan. Odgovori mu, da bere ta list, akorav oga je škof prepovedal, ker ta list ni zoper vero in ga ne bo pohujšal. Kaplan mu je potem rekel, da naj ne pride več v cerkev, ako bo še bral ta list. Drugi dan, 1. julija popoldne, ko je bila določena spoved za fante, je šel v cerkev tudi mladi naročnik »Slov. Naroda«, ker nikakor ne verjame trditvam tukajšnjih duhovnov, da postane vsakdo z naročbo in branjem »Slov. Naroda«, brezverec, da potem ne sme več v cerkev in ne sme več opravljati verskih dolžnosti kot katoličan. Kmalu nato, ko stopi k spovednici, pride v cerkev tudi omenjeni kaplan, gre od spovednice do spovednice ter pošepeta nekaj vsakemu spovedniku na uho. To se je zdelo fantu nekoliko sumljivo in se poda v drugo spovednico, kjer ni videl, da bi bil kaplan prej kaj povedal spovedniku (kar je bržkone prej storil). Pa tudi tukaj je slabo naletel. Ko je prišel na vrsto, ga je takoj vprašal spovednik, ako je res naročen na »Narod«. Ko mu to potrdi in na daljno vprašanje pove tudi, da ga bo še bral, mu pravi spovednik, da mora imeti škofovo dovoljenje, kdor hoče brati »Slov. Narod«. Spovednik mu da tri dni odloga, da se premisli, opusti ta list in pride zopet k spovedi. A fant se ni premislil. Iz navedenega se razvidi, kakih sredstev se poslužuje duhovščina, da bi zatrla ta list. Tukajšnji farani — sami

fanatikarji — mislijo sedaj, da nima glede izdaje in naročbe, oziroma branja časopisov nihče drugi kaj za do- ločevati, kakor škof in duhovniki. Vsi spovedniki so morali gotovo opozor- jeni biti na tega naročnika »Sloven- skega Naroda«, katerega oseba se prav lahko tako popiše, da ga je bilo prav lahko spoznati izmed drugih fantov v cerkvi. Od 26. junija do 3. julija, ko je bil misijon, so Dobrni- čanje prav pridno v cerkvi molili in pridige (hujskanje proti liberalcem) poslušali, — delali pa nič —. A se- daj je drugače. Sedaj pa preklinjajo, da je groza. Komaj so v ponedeljek, 4. t. m. misijonarji odnesli pete, pri- hrula je zvečer toča, ter od pol 8. do 8. ure pobila vse, posebno pa zrelo žito, da ga bo tu in tam še težko pokositi, ker je slama vsa v tla zbita. Seveda zrnja ne bo nobenega. — Toča je padala debela kakor orehi, neka- tera pa približno kakor kurja jajca in razbila opeko po strehah. Ko bi ne bilo misijona, bi ljudje gotovo ne bili rok križem držali, ampak pospra- vili vsaj prezreli ječmen in popol- noma zrelo rž. — Ta misijon bodo obdržali ljudje v prav slabem spo- minu.

— **Županska volitev v Radovljici.** V soboto je novi ob- šinski svet v Radovljici izvolil od- vetnika gosp. dr. Janka Vilfana mestnim županom, gg. Otona Ho- mana, Antona Praprotnika in Ivana Sartorija pa za občinske svetovalce. Kdor pozna enerzijo, delavnost in na- darjenost g. dr. Vilfana, ta ve, da je Radovljici le čestitati, da je dobila takega župana.

— **Konsum v Radečah.** Pred 14 dnevi so že imeli konsu- marji občni zbor, na katerem naj bi se sklepalo o usodi konzumnega društva. Dasi je prišlo okrog 300 članov, so vendar foter Laharner spoznali, da zbor — ni sklepčen (!) in sklicali v smislu § 15. združenih pravil na včerajšnji dan nov občni zbor, ki je sklepčen brez ozira na število navzočih članov. Pri tem zboru izvršili so naši umni klerikalci izvršten manever. Potem, ko so na dolgo in široko razpravljali, se kre- gali in semtertje pehali, so rekli foter Laharner: tisti, ki so za lik- vidacijo, naj stopijo na eno stran, tisti, ki so za konkurz, pa na drugo. Za likvidacijo jih je bilo menda celih — šest članov, vsi drugi za kon- kurz. Potem pa so rekli foter La- harner: Sedaj naj pa gredo tisti, ki so za konkurz ven in so za njimi zaklenili vrata. Na to so enoglasno oziroma šesteroglasno sklenili — lik- vidacijo in jo poverili navzočemu zna- nemu »pregledniku« vseh konzumov, Pelcu. Tako se je končalo zboro- vanje. Nekateri so sicer dvigali pesti, ali naš pohlevni kmetič — se kmalu pomiri. Ker pa kmet sam ne ve, kaj naj stori, skrbeli bomo mi za to, da se pritoži. Sestavlja se že tudi rekurz na okrožno sodišče v Novem mestu, v katerem se bo obenem prosilo za konkurz, ker nočejo vsi člani plačevati, kar je nezmožni odbor zagospodaril. Primanjkljaja je menda 18.000 K in so po § 30. zadr. pravil v prvi vrsti člani predstojništva osebno in vzajemno dolžni jamčiti za škodo, ki bi utegnila nastati vsled njihovega postopanja.

Bankerot Koblarjeve po- litike. „Gorenj.“ piše: Ko je bil po milosti dr. Ivana Šušteršiča imenovan kranjskim dekanom kurat v prisilni delavnici Anton Koblar, takrat je po mestu zavlada splošna nevolja. Po pretežni večini napredno meščanstvo je smatralo to imenovanje za udarec v obraz, kajti dobro je vedelo, da naj- hujši izmed klerikalnih petelinov ni pri- šel v Kranj duš past, marveč da se mu je predvsem poverila naloga strmoglaviti kranjske liberalce. Koblar se je po svoje z vso vnemo trudil opravičiti nade, ka- tere so vanj stavili njegovi protektorji. Ž njim se je preselilo v Kranj ured- ništvo „Slovenskega Lista“, slabozna- nega „Dihurja“ žalostnega spomina. S Koblarjevim prihodom se je pričela pri- nas doba zastrupljanja družabnega življenja, grdega obrekovanja in zlobne ter podle častikraje. Vsako, še tako nizkotno sredstvo je prav prišlo revol- verskemu „Dihurju“, umazana cunjca se je vtikala v rodbinsko življenje, da, ta hijena je brskala celo po grobovih že zdavnaj umrlih oseb. Občinstvo je z gnjevom opazovalo to početje in videlo v Koblarju nositelja te nove podivjane politične struje. Koblar je upal, da bo s svojim bičem, s „Slovenskim Listom“, kar v prah poteptal kranjske liberalce in jim mahoma izvil vajete iz rok, a mož ni računjal z zavednostjo kranjskega meščanstva. Menda si je domišljal, da bodo Kranjci pred njim zlezli pod klop kakor pohlevne ovčice pred svojim duš- nim pastirjem v kaki gorski vasi. Vsak udarec je dobil z obrestmi nazaj in če ga v Kranju ni zadela še občut- nejša kazen, se ima zahvaliti le trez- nosti prizadetih oseb. Vsak korak se mu je ponesrečil, dosegel ni nikakih uspehov pri državnozborni volitvi, po- ražen je bil pred tremi leti za časa občinskih volitev, propal je kot deželno- zborni kandidat, zaman je vtikal svoj nos v volitve v različne zastope in od- bore, šlo je od stopnje do stopnje navzdol in tudi „Dihur“ je moral ža- lostno poginiti na smetišču. Kot novo- izvoljeni predsednik nepotrebnega kato- liškega političnega društva, se je na- dejal boljših uspehov. Lasciate ogni speranza! Volitve v okrajni cestni od- bor niso povečale Koblarjeve slave. In prav sedaj je moral izpiti do dna bridko čašo nemile usode. Pred tremi leti se je še z vihrajočo zastavo podal v boj za občinski odbor mesta Kranja. Takrat so mu še kranjski malkontenti pomagali vleči klerikalne gare, a sedaj so mu še ti zadnji zavezniki pokazali hrbet. Vodil jih je zdrav razum in Koblar, ki prav dobro ve, koliko zmorejo v Kranju pristni klerikalni možičelji, je pri ob- činskih volitvah vrgel puško v kuruzo. Da pa Koblar ne bi mogel delati v „Slovenca“ vode, češ, da so volilci z malenkostno udeležbo dali nezaupnico dosedanjemu občinskemu odboru, je ne- nadoma toliko zavednega meščanstva prišlo na volišče. Ko se je Koblar pred približno štirimi leti odpravil v Kranj, je izjavil nek odličen politik v Ljub- ljani: „Prav, da nas zapušča ta človek. Kakor poznam vrle Kranjce, bo Koblar v Kranju še mnogo boljše spravljen!“ Koblar je pri nas res dobro spravljen in skrbeti hočemo tudi v prihodnje, da bo ostal na varnem. Mi smo ž njim in z njegovo politiko prav zadovoljni, mnogo bolj, kakor on nam z nami. Glavna stvar je pa vendarle, če ovcam prija njih pastir. Če pri tem trpi morda vera, (pa ne Koblarjeva „vera“), zato

so odgovorni oni, ki so ga poslali v Kranj.

— **Deželnozbornske volitve na Štajerskem.** Graško namest- ništvo je razpisalo deželnozbornske volitve iz splošnega volilnega raz- reda in sicer na dan 20. septembra t. l. Splošni volilni razred šteje osem mandatov.

— **Tržaški škof Nagl** je te dni birmoval po koprski škofiji. Istrski Lahi so sicer zakleti sovra- žniki cerkve ali škofa Nagla so pre- sijajno sprejeli. Poznalo se jim je sicer, da jim to ni prišlo od srca, ali premagovali so se, ker vidijo v škofu Naglu svojega za- veznika, ki z neusmiljeno krutostjo uničuje sloven- ski in hrvatski narod v svoji škofiji.

— **„Narodni dom“ v Bre- žicah** se pripravlja kaj pridno na otvoritveni praznik dne 14. avgusta t. l. Vsakemu narodnjaku, kateri si ogleda to krasno stavbo, se širi srce radosti v na novo, imenitno prirejenih prostorih. Od tal do strehe vse novo, starega po- sloplja, na kojega temelju se dviguje novo, ni več poznati, — vse praktično in prostorno razdeljeno: velike gostil- niške sobe, prostorna privatna stano- vanja, mnogo sob za tuje, krasno, moderno in luksurjuzno opremljena ve- lika dvorana s stalnim odrom, pove- čani vrt s steklenim salonom, veliko verando, — vse razsvetljeno z lastno plinovo lučjo, — dela nepopisni vtis na obiskovalca. To stavbo torej pripravlja se čitalnica brežiška slavnostno izročiti javnosti. Upoštevajoč velevažni pomen narodnega zbirališča ravno v Brežicah, so se na vabilo čitalnice prijavila k sodelovanju nepričakovano mnoga pev- ska in sokolska društva, hrvarska in slovenska, tako da obeta ta dan biti dan provzbuje in narodne zavesti. Iz vsega kar pripravlja brežiška čitalnica za ta dan, se da sklepati, da bo ome- njena otvoritvena slavnost velikanska, da se bo vsakemu posamezniku nudil poseben umetniški užitek. Ta dan tedaj v Brežice — da pokažemo z mnogo- brojnim številom, kako ve slovenski rod ceniti vsak pojav narodne samoza- vesti in narodne posesti, za kar se mora smatrati „Narodni dom“ v Bre- žicah.

— **Navodilo, kako je se- stavljati poročila o letini** je naslov majhni knjižici, ki jo je spisal tajniški pristav c. kr. kmetijske družbe kranjske gosp. Frančišek Štupar ter jo je izdala kmetijska družba kot 3. zve- zek „Kmetijske knjižnice“. Knjižica je sicer namenjena v prvi vrsti stalnim družbenim poročevalcem o letini, ki jo dobijo svoječasno brezplačno, a njena vsebina je taka, da mora prav priti vsakemu, ki ne gospodari samo z roko, temveč tudi z glavno. Slovenci nismo do sedaj imeli nobenega spisa, ki bi nadrobno poučeval, kaj se pri- deluje in kaj se da pridelati na njivah, travnikih itd. zato je ogromna večina naših gospodarjev glede tega tavalja popolnoma v temi, in le težko je dobiti pravih podatkov za sestavo letnega poročila o letini. To je vzrok, da se je družba odločila izdati tak spis, ki bo pa tudi vsakemu umnemu gospodarju prav hodil, če bo hotel narediti preu- darek o svojem gospodarjenju in če bo hotel kaj ukreniti za povzdigo svojega pridelovanja. Pisatelj ima kot dober poznavalec naših razmer in kot mnogoleten sestavljalec poročila o letini najboljšo skušnjo, kako je bilo tak spis sestaviti, zato se mora priznati, da je knjižica spisana zelo poljudno, razumljivo in zanimivo in da je najiskrenej- šega priporočila vredna. Knjižica se do- biva pri c. kr. kmetijski družbi v Ljubljani po 20 h s poštnino vred. Najpreprosteje se knjižica naroča s pismom, ki se mu pridene za 20 h pisemskih znamk.

— **Najdene bombe v Trstu.** Ves Trst stoji pod vtisom dogodka, da je policija v prostorih laškega telovadnega društva poleg drugega orodja in prepovedanih spisov našla dve pravi pravcati bombi narejeni po Orsinijevem sistemu. Bombe so bile shranjene v neki jami pod obla- dilnico telovadcev. Eden policijskih funkcionarjev je zapazil pri bišni preiskavi, da manjkajo žebli v neki deski, dvignili so dilo in videli jamo, v kateri so našli bombe in dinamit. Bombe so jako umetno narejene. Brez dvoma so bile, to kaže kon- strukcija, izdelane v Italiji. Policija je aretirala predsednika italijanskega telovadnega društva dr. Mracha, tajnika in slugo tega društva in več drugih oseb. Mestni učitelj Jummis, ki je vodja skrajnih radikalcev-ire- dentovcev, je že prej pobegnil. Do- mneva se, da so hoteli Lahi z bom- bami razstreliti ali slovenski »Na- rodni dom«, ali namestniško palačo, ali gimnazijsko poslopje.

* **Nemški prestolonasled- nik v zadregi.** Ko je neavno nemški prestolonaslednik zvečer jez- dil k ponočnim vojaškim vajam, skočila je pred njega iz voza ele- gantna mlada dama z malim otro- kom v naročju, se vrgla na kolena ter spisano prošnje prestolonasled- niku moleč glasno ihtela. Prestolo- naslednik je ustavil konja, sprejel pismo ter vprašal damo, česa želi. Dama je povedala, da je neka visoka oseba z dvora oče njenemu otroku, da pa se ne briga za otroka, vsled česar prosi princa za posredovanje. Prestolonaslednik je obljubil, da bo dal zadevo preiskati.

* **Zakaj se v Ameriki lo- čujejo zakoni.** Na ženskem kongr. v St. Louisu je navedla predsednica nekoliko dokazov iz najnovejše stati- stike, zakaj se v Ameriki ločujejo zakoni. Henrik Kopff se hoče ločiti, ker njegova žena noče ž njim govoriti. Čestokrat po več dni ne odpre ust. Poročila sta se pred enim letom. — Gospa Swe- lins hoče biti zopet prosta, ker ji pravi mož, da bi jo najrajši videl 30 metrov pod najglobokejšim peklenskim žrelom, a njo store take grožnje „nervozno“. — Gospod Karner je ves nesrečen, ker si je njegova žena nekega dne po obedu v navzočnosti gostov zapalila cigareto. V Čikagu se hoče ločiti neki milijonar, ker se njegova žena noče lo- čiti od — žganja, a v pijanosti ga oz- merja kakor navadni drvar. — Gospa Marx noče več prenašati ljubeznivosti svojega moža. Ako je namreč mož do- bre volje, ima čudno navado, da jo žgečka po vratu z ostjo svojega veli- kega žepnega noža. — Zelo nesrečna je tudi žena, koje mož noče spati pri odprtem oknu, dočim je drugi ženi njen mož neznošen, ker hoče imeti vedno dve volneni odeji, kar njej provzroča „fizične bolečine“. Takih in podobnih vzrokov za ločitev je vloženi vsak mesec na stotine pri ameriških sodiščih.

* **Ukradena slika Bogoro- dice v Kazanu.** Vsi verni Rusi so razburjeni, ker je nekdo ukradel iz samostanske cerkve v Kazanu ču- dodelno soho Matere božje. Ta Ma- rijina podoba je bila v celi Rusiji najstarejša. Celo leto so prihajale procesije romarjev od vseh strani častit podobo ter se je pripovedo- valo o številnih čudežih. Podoba pa je imela tudi veliko denarno vred- nost; že leta 1880. so cenili zlato in drago kamenje, ki so ga za soho da- rovali razni ruski carji in bogataši, na par milijonov rubljev. Tatvino so izvršili skoraj gotovo Tataři, ki tvo- rijo četrtino prebivalstva v Kazanu, iz maščevanja ker jim je p p po sili spreobrnil in krstil nekega mla- deniča.

* **Samomorl učencev.** Na podlagi uradnih podatkov je profesor dr. Eulenburg sestavil statistiko o samomorih učencev. Po tem izkazu

je bilo v Nemčiji od leta 1883 do 1900. takih samomorov 950. Svoje poročilo profesor zaključuje: Ako presodimo skupni pregled te žalostne statistike ter preiščemo, koliko je na tem kriva domača hiša, koliko pa šola, se mora dom poglavitno obtožiti. Gotovo tudi šole ne moremo oprostiti sokrivde, toda šola dobi že v naprej neoposoben, manjvreden in obtežen material; pri tem pa obtežujejo in zavirajo prizadevanje šole škodljivi vplivi doma in v rodbini. S te strani se mora zahtevati tudi od pomoč, da ne bomo imeli toliko mladih samomorilcev.

*** Dohodki v Lourdu.** Kak vir za cerkveno bisago iz nevednosti ljudstva je studenec v votlini v Lourdu, dokazuje jezuitki list „Civiltà catolica“, ki prinaša izkaz o prometu v Lourdu od aprila do oktobra leta 1903. V tem času je prišlo v Lourdu 231 posebnih romarskih vlakov z 200.000 romarji. Ako še prištejemo romarje, ki so dohajali z navadnimi vlaki, bilo je v Lourdu vsaj pol milijona romarjev. Ako so vsakega romarja „oskubili“ le za pet frankov, bilo je to krasno premoženje. Na zunaj se je razposlalo „čudodelne“ vode 101.900 steklenic. Koliko premoženje reprezentuje zopet ta voda! V ondodni cerkvi se je čitalo plačanih maš 27.800. Plačanih molitvic se je zmolilo — pravzaprav naročilo — 1.138.000! Zahvalnih molitev za „posebne milosti“ se je naročilo in — plačalo 33.714. Mramornih zahvalnih plošč je došlo 385. Števila daril v svečah, zlatu in dragih kamnih pa jezuitsko glasilo niti ne pove.

*** Prebivalstvo Italije.** Ravno kar izšli četrti zvezek o zadnjem ljudskem štetju obseza nekatere jako zanimive številke. Mnogo je še oseb v Italiji, ki ne bivajo v pravih hišah, ampak v klanicah, barakah, votlinah in na vozeh. V vsem kraljestvu je takih ljudi še 26.541, največ (skoro polovica) v Latiju. Obiskovalcu rimske Kampanje niso neznane kočje iz zemlje in votline, v katerih bivajo kmetje in pastirji, nahajajoči se na najnižji stopnji kulture. A tudi v glavnem mestu samem je bilo 4275 oseb brez stalnega bivališča. Kar se dostaje vere, je bilo katolikov 35.539.000, protestantov 65.595, a židov 35.617. 800.000 oseb sploh ni nič zapisalo v rubriko „vera“ na štetnih polah. 27.075 odraslih in 7015 otrok (pred 15 leti) je bilo pa izrecno označenih kakor brez vere.

*** Rusko prijateljstvo nemškega cesarja.** Nedavno smo priobčili navdušeno pismo, ki ga je poslal nemški cesar ruskemu polku pred odhodom na bojišče. Istočasno pa je izdal svojemu vojnemu ministru pl. Einemu dovoljenje, da sme sprejeti in nositi veliki križ zaslužnega reda „vzhajajočega solca“, ki ga je poslal ministru japonski cesar.

*** Pijane papige.** Na otoku Cejlonu živi neka vrsta papige, „Coryllis inclicus“, ki se oprijanijo z nekimi drevesnim sokom. Cejlonci sadijo namreč neke palme, iz katerih dobijo palmovo vino „Toddy“ na ta način, da drevju narežejo lub, iz katerega se cedi ta sok v posode. Ako ni človeka zraven, prilete rade papige ter se nasrkajo soka tako, da jih najdejo potem se po tleh valjati.

*** Tolstoj in Rusi.** Stališče Leva Tolstega napram njegovi domovini se opisuje v angleški knjigi: „Russia as it really is“, ki jo je ravnokar izdal K. Joubert. Isti piše: Zakaj ne gredo metropolitni še dalje kakor do ekskomunikacije Leva Tolstega? Zakaj ga ne preženo v Sibirijo? Tisoče ljudi so spravili tja v verigah, ki so zakrivali manj kot Tolstoj. Toda car in metropolitni vedo le predobro, da, ako bi položili roko na Tolstega ali mu le skrivili las na glavi, vzdignili bi se tisoči vplivnik mož na Ruskem. Bil sem nekoč pri sodni razpravi, h kateri so dovedli mladeniča zaradi neke stvari, ki se oblastim ni dopadla. Obravnava se je iztekla zanj neugodno, in bilo je jasno, da bo obsojen. V tem

kritičnem trenutku je prišel Tolstoj, ki nosi rdečo „rubasško“ in visoke kmečke čevlje, v sodno dvorano ter je stopil pred sodnika. „Te ga moža morate izpustiti“, je rekel sodniku. „Ko je zakrivil prestop, katerega je obdolžen, delal je po mojih navodilih. Tukaj sem jaz, da prevzamem odgovornost. Smete me obsoditi, toda nihče drugi ne sme nositi kazni za moje čine.“ Sodnik je zrl častitljivega starca hladno. „Slišim, kar pravi vaša prevzvišenost. Obravnava se preloži. Zadevo predložim svojim višjim v Petrogradu.“ Tolstoj je odgovoril: „Ako me bodejte potrebovali, saj veste kje me najdete.“ Pokril je „šljapo“ ter odšel.

*** Nova trilogija Henrika Sienkiewicza.** Slovski poljski romanopisec Henrik Sienkiewicz piše sedaj novo trilogijo zgodovinskih romanov, podobno njegovi trilogiji »Z ognjem in mečem«, »Potop« in »Pan Volodijevski« (Mali vitez). Prvotno je hotel napisati roman iz epohe Jana Sobjeskega »Na polju slave«, ko pa je zbral vse gradivo, je uvidel, da ga ne bo mogel spraviti v okvir enega romana, zato se je odločil, da spiše tri romane iz te dobe. Prvi roman »Na polju slave« je že gotov ter završuje z opisom onega momenta, ko Sobjeski, priporočivši se v Črnstohovu in Krakovu, odrine na delu svoje vojne proti Turkom, ki so oblegali Dunaj. V drugem romanu opiše borbo, ki jo je vodil ves zapad z vztokom, poslavši svoje vojne v pomoč Sobjeskemu na obrambo Dunaja. V tretjem romanu bo opisan povratek Sobjeskega v domovino po zmagonosni vojni.

— Brzoparnik „La Savoie“. francoske prekmorske družbe, (zastop potovalna pisarna Ed. Šmarda v Ljubljani), je odplul iz Havra 9. julija in srečno došel v New York 15. julija. Vozil je 6 dni in 8 ur.

Kava in zdravje. Dokaj preporno vprašanje, ali je kavina pijača res nezdrava, so večinoma družine že razrešile tako, da zrtno kavo, dražje živo, pijejo samo s primesjo Kathreinerjeve Kneippove sladne kave. S svojim okusom znate kave napravlja Kathreinerjeva Kneippova sladna kavina pijača milo in ljubko; poleg tega je zaradi znanih sladovih dobrodejnih lastnosti koristna zdravju. Zato se izkazuje povsod, kjer je zdravnik docela prepovedal znato kavo, za edini primerni nadomestek; saj je okusna, lahko prebavna redilna in krvotvorna. Kathreinerjevo Kneippovo sladno kavo je priporočati posebno otrokom, bolnikom in slabotnim osebam; pijejo pa naj jo čisto.

Šunka

s kožo 1 glđ. brez kože 95 kr. brez kosti s kožo 1 glđ 10 kr. kr. plečeta brez kosti 90 kr. suho meso 78 kr., slanina 82 kr., prešičevi jeziki 1 glđ, goveji 1 glđ. 20 kr., glavina brez kosti 45 kr. Dunajske salame 80 kr., prave boljše 1 glđ., iz šunke 1 glđ. 20 kr. Ogrska la sa'lame 1 glđ. 70 kr., salame á la ogrske trde 1 glđ. 50 kr. kila. Velike klobase po 20 kr. — Pošiljam le dobro blago od 5 kil naprej proti povzetju

Janko Ev. Sirc v Kranju.

Zmešane lase

kupuje po najvišjih cenah in plača bolje nego vsaka zunanja firma

Ludovik Businaro

v Ljubljani, Hilšarjeve ulice št. 10.

Nabiralce las opozarjam s tem uljudno na svojo firmo.

Kurva otok kave dosežete s priložnostjo

Vydrove žitne kave

POKUSITE SI! Vzorec dragovoljno. Pošta 6 kg. pošilja 4 K. 50 h. franco.

„DOMAČI PRIJATELJ“

zelo občudovana sortna paščar mouton.

Vydrove žitne kave. Sirova. Praga-1911

Loterijske srečke.

Dunaj, 16. julija.	37, 69, 87 13, 41.
Trst, 9. julija.	21, 82, 35, 28 59.
Praga, 13. julija.	48, 77, 4, 24, 50.
Linc 9. junija.	44, 90, 84, 68, 4.
Brno 20. julija.	68, 22, 13, 74, 82.
Gradec, 16. julija.	16, 14, 63, 80, 35.

FRANC JOŽEFOVA GRENČICA

„pravzaprav reprezentant grenčič“.
(V. medic. odd. splošne bolnice na Dunaju.)

Zarezane strešnike

vštricne (Strangfalzziegel) in francoske (gepresste Falzziegel)

Zidarsko opeko, cement roman in portland glinaste peči in štedilnike plošče za tlak šamotne in cementne

kakor tudi

vse drugo stavbinsko blago

ponujajo po najnižjih cenah v poljubnih množinah

F. P. Vidic & Comp., Ljubljana.

Red Star Line
*Rdeča zvezda **

V Amerike!

Antwerpen Hitra in varna vožnja z moderno opravljenimi novimi brzoparniki te solidne

družbe pri poštenu in snažni postrežbi. Natančen zanesljiv pouk in veljavne listke po

New York

Philadelphia

70 gl. za železnico in barko

dobite v 978-9

Kolodvorskih ulicah št. 41

od južnega kolodvora na desno.

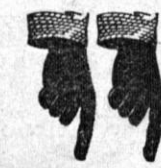
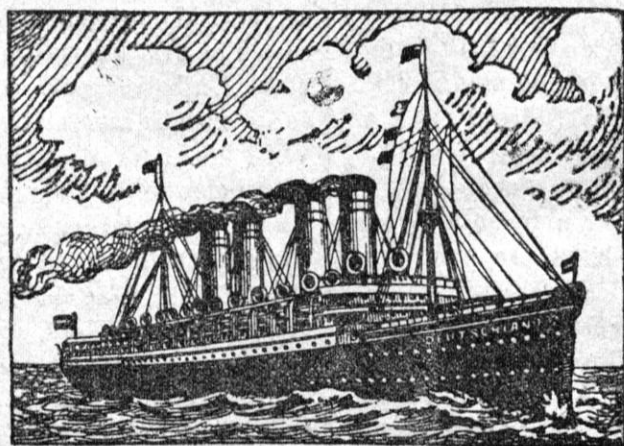
Za zastopstvo „RDEČE ZVEZDE“
Ivan Nep. Resman.

Sedaj glđ. 60.

Zelo znižane vozne cene v

Ameriko.

Preje glđ. 105.

Ravno ista vožnja in postrežba kakor preje.

Iz Ljubljane v Novi-York samo 60 glđ.

s prosto dobro hrano že v Hamburgu

v dežele: Pennsylvanija, Ohio, Illinois, Minnesota, Montana, Californija i. t. d. toliko višje, kolikor je **tarifna cena** po ameriški železnici; s priznano najboljšimi parniki družbe

Hamburg-Amerika Linie.

Kdor je odločen potovati in da se mu dober prostor preskrbi, naj pošlje 20 K are na moj naslov: 2282-48

Fr. Seunig, Ljubljana, Dunajska cesta št. 31.